

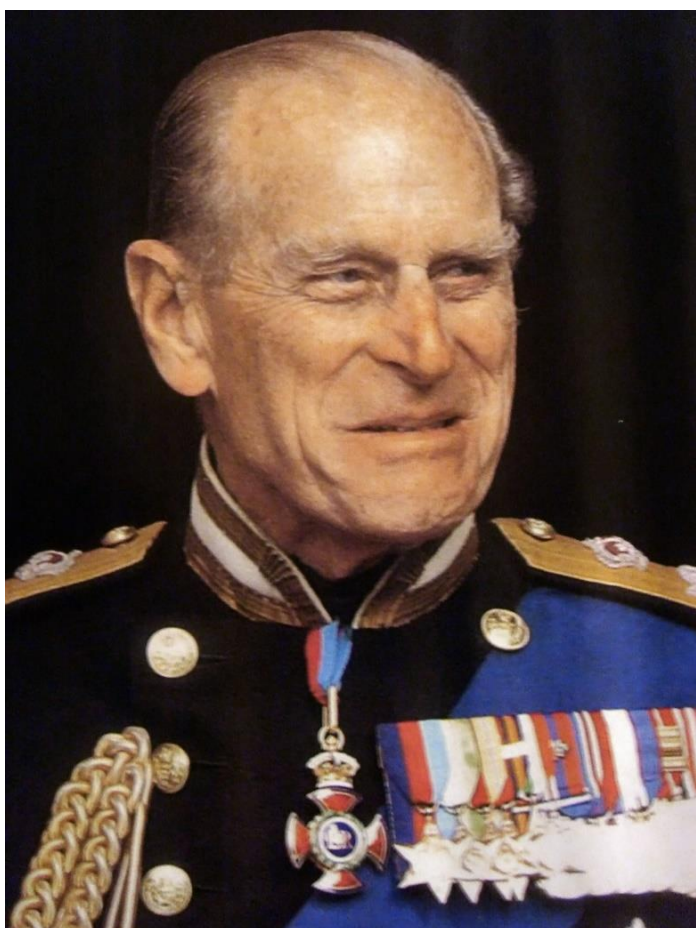
EIR TEMA: ER DU EN AF SATANS GODTROENDE TÅBER?

Den britiske kongefamilies plan om at skrue verden tilbage til stenalderen

Af Michael Billington

28. juni 2015 – Intet under, at den britiske kongefamilie og dets stald af tilhængere af folkemord har skyndt sig at lovprise den nye, pavelige encyklika ('Pavebrev') *Laudato Si.*¹ Den blev i vid udstrækning skrevet af deres egen, mangeårige lakaj, Hans Joachim (John) Schellhuber, der blev slået til Kommandør af Det britiske Imperiums Orden af Dronning Elizabeth i 2004. Med denne encyklika hævder det britiske monarki at have vundet Vatikanet som instrument for dets mangeårige kampagne for at nedbringe verdens befolkning til omkring en milliard mennesker og skrue verden tilbage til stenaldevilkår, uden fossilt brændstof eller kernekraft. At de har hejst Huset Windsors flag over Skt. Peterskirken, burde være en advarsel til alle om, at de snart vil instruere Barack Obama, deres aktiv i Det Hvide Hus, om at gå frem med hans atomkrig mod Rusland og Kina, en krig, der allerede befinder sig i de sidste forberedelsesstadier.

Encyklikaen, der påberåber at have vundet Vatikanet for sig, er kulminationen af en tredive år lang kampagne fra Dronningens gemal, Prins Philip – berømt for sit ønske om at reinkarnere som en dødbringende virus, for at hjælpe med at løse problemet med »overbefolkningen«.² Hans plan var at tage kontrol over de store verdensreligioner, for dernæst at bruge dem som rambuk til at ødelægge frugten af den forhadte Italienske Renæssance: videnskab, teknologi, industri og republikansk regering. Dette ville fuldføre det arbejde, der blev ladet ufærdigt tilbage af 150 års religiøs krigsførelse i Europa efter 1492.

Hans Kongelige Virus, Prinsgemal til Dronningen af England, Prins Philip. Foto 2007.

¹ »Pavebrevet fra Helvede«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=7041>

² »Slutspillet mod Det britiske Monarki«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=7074>

1986 var 25-års jubilæet for stiftelsen af Verdensnaturfonden, som var blevet grundlagt i fællesskab af Prins Philip og Prins Bernhard af Nederlandene, der havde

medlemskort til Nazistpartiet. Ved den lejlighed sponsorerede Philip en konference i Assisi, Italien, for at skabe »Verdensnaturfondens Religions- og Naturbevarelsesnetværk«. Det tilsigtede at degradere verdens religioner og i dem alle indsprøjte en animistisk, hedensk tilbedelse af »Moder Jord«, og lancere dem som et satanistisk angreb på videnskab, teknologi og befolkningstilvækst som værende »destruktive for miljøet«. Hensigten var den at ødelægge nationers samfundsmæssige og kulturelle evne til at modstå Det britiske Imperiums folkemord.

Dette onde, politiske mål eksemplificeres af den kendsgerning, at den person, der af Prins Philip har fået posten som hovedansvarlig for denne operation, en vis Martin Palmer, samtidig er Det britiske Imperiums cheffterretningsagent for deres indsats for at underminere Kina.

Tilbage til »Naturreligioner«

Palmer, Philips »religiøse rådgiver«, kørte Verdensnaturfondens – WWF's – Religions- og Naturbevarelsesnetværk, der muterede til Alliancen for Religion og Naturbevarelse (ARC) i 1995 på en konference, der blev afholdt på Windsor Castle. For blot en uge siden udstedte ARC en erklæring, der hilste Pave Frans' klimaforandrings-encyklika som »noget meget ekstraordinært på rejsen for at forbinde religioner med naturbevarelse og naturbevarelse med religioner«.

Palmer skrev i sin bog fra 1992 *Coming of Age: An Exploration of Christianity and the New Age*, at kristendommen var skyldig i »guddommeliggørelsen af menneskeheden og dens frembringelser, videnskab og industri«. Ved ARC's grundlæggelse i 1995, hvor repræsentanter for ni verdensreligioner deltog, opfordrede Prins Philip til »vital handling« for at beskytte miljøet fra

Den dramatiske forøgelse af verdens menneskelige befolkning. Hovedspørgsmålet for bevarelsen af vores naturlige miljø er at finde måder, hvorpå det kan beskyttes mod konsekvenserne af den menneskelige befolkningsekspllosion.

I et interview med en undersøgende journalist i 1986 om formålet med denne Assisi-konference, udgød Palmer:

Hele idéen om disse Assisi-begivenheder kom fra Prins Philip personligt, da han først indså, at der eksisterede andre måder end kun den vestlige, hvorpå forholdet mellem menneske og natur kan anskues. Ordet fra Prins Philip lyder, at, efter denne uge, vil verdensreligioner aldrig mere være de samme.

Idéen var at degradere de store religioner, især selve kristendommen, til samme status som det, Palmer kalder

Prins Philip (højre) sammen med generalsekretæren for hans Alliance af Religion og Naturbevarelse, Martin Palmer.

»naturreligioner«, idet han således refererer til aborigene animistiske religioner og taoisme, hvis anskuelse er, at mennesket står på lige fod med dyrene og den primitive natur. Assisi-konferencen lancerede

Alternative måder at anskue naturen på, hvor vi, den menneskelige race, ikke er 'kongekegler' ('kingpins'), der kan ødelægge så meget, vi har lyst til. Det, vi vil gøre, er, at vi kigger mere efter den kinesiske holdning til landet, det begreb, at livet er cyklisk, og ikke lineært, og at mennesket *ikke* er skabelsens slutning.

Palmer forklarede dette punkt som svar på et spørgsmål om implikationerne af Gaia-hypotesen:

Det, som jorden kerer sig om, er sin egen, fortsatte eksistens, og hvis dette betyder at kaste menneskeheden af sine skuldre, så må det være sådan. En af de mest udfordrende idéer, der kommer fra miljøkrisen og fra begreber såsom Gaia, er den idé, at menneskeheden virkelig ikke er så forfærdelig vigtig. Dette er et stort problem for kristendom, jødedom og islam ...

Dette fandt sted for næsten 30 år siden. Den kendsgerning, at Prins Philips Kommandør af Det britiske Imperium, John Schellnhuber, nu har udråbt Vatikanet som et aktiv for sin anti-kristne, anti-humane verdensanskuelse, må anerkendes som den enorme trussel, den er. Selv dengang, i 1986, pralede Palmer med, at han havde »gode arbejdsrelationer« med ledende skikkelser i Vatikanet og gruppen Justitia et Pax (Retfærdighed og Fred). Den aktuelle leder af Justitia et Pax, kardinal Turkson, er en rabiat miljøforkæmper og deltog sammen med Schellnhuber i den officielle udgivelse af klimaforandringsencyklikaen.

Nogle af de 400 taoistiske guder i et tempelområde, beregnet til bøn og meditation.

På sigtekornet: kristendom og konfucianisme

Ud over sine pligter i tjeneste for Prins Philips indsats for at eliminere seks ud af hver syv mennesker, er Palmer også en af Det forenede Kongeriges førende, akademiske lærde om Kina. Hans arbejde i Kina er helt i overensstemmelse med hans satanistiske, anti-menneskelige miljøideologi. Palmer glorificerer taoisme (daoisme) frem for konfucianisme som værende kernen i »kinesisk tankegang«.

Selv om han påstår at være kristen, er Palmer i realiteten en satanist, der er voldsomt modstander af den kristne idé med *imago viva dei*, dvs., at mennesket er skabt som det levende billede af Gud, gennem intellektets skabende evne til at opdage og anvende universets love og gøre det muligt for menneskeheden at følge Skabelsesberetningens mandat om at »herske« over naturen (’gøre sig Jorden underdanig’). I et interview med *China Daily* den 24. april 2015 sagde Palmer, at da han første gang besøgte et taoistisk tempel i Kina, var han »fascineret og udfordret« af eksistensen af over 400 guder, og at det, at kunne bede til, ikke én Gud, men til mange, var »frydefuldt befriende« for ham. Palmer tilføjede:

Min kristendom er dybt formet af min taoisme. Jeg kunne kun blive en kristen, fordi forståelsen af taoisme hjalp mig til at smide noget af kristendommens bagage væk.

For Palmer refererer denne »bagage« til idéen om *imago viva dei* og Skabelsesberetningens bud om, at mennesket skal gøre sig Jorden underdanig, og »være

frugtbar og mangfoldiggøre sig, og fylde Jorden, og gøre sig Jorden underdanig«.

Dette er den mand, som Prins Philip har overgivet ansvaret for at undergrave Kina, der i øjeblikket leder verden imod en ny, økonomisk orden gennem processen med den Nye Silkevej, som er lanceret af præsident Xi Jinping og BRIKS-alliancen, baseret på global udvikling og nye, internationale finansinstitutioner som et alternativ til det bankerotte, transatlantiske system.³

I et interview med Pulitzer Centret den 23. oktober 2014 sagde Palmer:

Hvordan i alverden standser man denne Molok, der tordner fremad, med industrialisering, forurening og kommercialisering af forbrugerisme? Man ser sig om efter alternativer, og man begynder at fremme disse alternativer. Alternativet i alle kulturer er en enklere livsstil, inspireret af dybere værdier.

I Kina vil det for Palmers vedkommende sige den taoistiske tradition frem for den konfucianske tradition.⁴ Han har skabt sig et navn som oversætter af taoistiske tekster – Lao Tzus *Tao Te Ching* og Chuang Tzus værker. Det måske bedste eksempel på den modsatrettede tilgang til videnskab og teknologi, som konfucianere og taoister repræsenterer, er den berømte passage fra taoisten Chuang Tzu, der forestiller sig et møde mellem en elev af Konfucius og en taoist-bonde, der skovler vand op med en kop for at vande sin mark.

³ Specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=3777>

⁴ »Xi Jinpings Nye Silkevej – en genoplivelse af konfuciansk kultur«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=6366>

Det taoistiske ideal om arbejde udføres her på en mark i Nordkorea.

Konfucianeren siger: »Hvis du havde en maskine her, kunne du på en dag vande hundrede gange dit nuværende område. Den nødvendige arbejdskraft er ubetydelig i sammenligning med det udførte arbejde. Kunne du ikke tænke dig én?« Han beskriver en skvatmølle, hvis foddrevne træk med træskovle hæver vandet op fra en overvandingegrøft.

Den taoistiske bonde afviser ham og insisterer på, at enhver, der er snedig med instrumenter, også må have et udspekuleret hjerte, ikke kan være ren og ikke-korrupt, og således ikke er et passende redskab for Tao ('vejen'). »Det er ikke, fordi jeg ikke kender til den slags ting«, siger han, »men jeg ville skamme mig over at bruge dem.« (Chuang Tzu, 12).

Taoisme svarer således til den satanistiske tendens i Vesten, der degraderer mennesket til at være et dyr, der kun egner sig til manuelt arbejde og et knapt livsunderhold (med undtagelse af oligarkerne, forstås).

Joseph Needhams rolle

Der er en historie bag den kendsgerning, at Palmer har denne position som den førende Kina-ekspert i Det forenede Kongerige, og som kongefamiliens yndling. I det føromtalt interview til *China Daily* indrømmer Palmer, at han blev uddannet direkte af Joseph Needham, Det britiske Imperiums fortrinlige skildrer og sabotør af Kinas udvikling frem til sin død i 1995, i en alder af 95. Palmer studerede under Needham i Cambridge fra 1973-75, med speciale i kinesiske studier og teologi.

Som *EIR* har dokumenteret (se »Orbituary: The Taoist Hell of Joseph Needham, 1900-1995«, af Michael Billington, *EIR*, 21. april 1995) begyndte Needham sin karriere som biokemiker i kredsen af tilhængere af racehygiejne, J.B.S. Haldane, Bertrand Russell og Julian Huxley. Needham samarbejdede med Huxley i skabelsen af UNESCO, der lige fra begyndelsen var en, med okkul-

tisme inficeret, efterretningsrede, i FN-organisationen, og som var direkte involveret i skabelsen af Prins Philips WWF. I sit 16-binds store værk, *Science and Civilization in China*, opremser Needham mange kendsgerninger vedr. kinesiske, videnskabelige opdagelser i perioden før den europæiske renæssance, men tilskriver disse opdagelser taoismen og troen på magi. Som jeg skrev i dødsannoncen:

Needham anerkendte, at Konfucius-traditionen var den rationelle tankes tradition, baseret på idéen om, at mennesket fundamentalt set er godt, og hvem Himlen har skænket

visse dyder, den fornemste af hvilke er kærlighed til sandhed (*ren*), hvorimod den modsatte, taoistiske tradition beroede på mysticisme, magi og troen på, at mennesket i den kosmiske virkelighed ikke har mere mening end en klippe eller en orm. Og alligevel gjorde Needham konfucianisme ansvarlig for forsinkelsen af videnskab i Kina, alt imens de store, videnskabelige opdagelser fra de tidligere tider blev tilskrevet taoisternes alkymi!

»Rationel teologi«, skrev han, »var anti-videnskabelig mysterieteologi, der viste sig at være pro-videnskabelig.« Taoister, hævdede han, lancerede, ligesom alkymisterne i Vesten, »virkelig videnskab« gennem den empiriske, tilfældige blanding af kemikalier i søgen efter magiske miksturer.

Needhams accept af taoismen var heller ikke simpelt hen baseret på dennes afvisning af videnskab. Han erklærede, at hans yndlingspassage fra *Tao Te Ching* af Lao Tzu var:

Himmel og Jord er uden gavmildhed.

De behandler de 10.000 ting som hunde af strå.

Den vise er heller ikke gavmild.

For ham er de hundrede klaner ligeledes blot hundede af strå.

Det kinesiske ord for »gavmildhed« her er *ren*, der i konfucianisme har en bibetydning, der stemmer overens med *agape* i kristendom, og referer til kærlighed til Gud og menneskehed generelt. Taoismens, og Palmers og Needhams, hensigt er klar. Lige som Zeus og de olympiske guder insisterer de på, at menneskeheden skal behandles som et dyr, gennem straf og belønning, og adgang til teknologi skal nægtes den. Zeus dømte Prome-

theus til evindeligt tortur for den forbrydelse at give menneskeracen kundskab om ilden.⁵

I det omtalte interview fra 1986 til en undersøgende journalist fremførte Needhams protege endda det argument, at træer ikke burde fældes, eftersom et træ »har samme ret til at leve som mennesket«. Han identificerede Prins Philips Verdensnaturfondens fjende som værende »de seneste 200 års idéer« og pegede udtrykkeligt på Den amerikanske Revolution.

»Det virkelige problem«, sagde Palmer, »er filosofiens og tankegangens industrialiseringsmatrix«, og han identificerede fire historiske tendenser som årsager til denne »industrialiseringsmatrix«, som han insisterer på må omstødes. De omfatter:

- Bismarck-æraen med sin skabelse af den tyske, suveræne stat;⁶
- Udviklingen af katolsk humanisme under Leonardo da Vinci og Erasmus under den kristne renæssance;
- Genopdagelsen af græsk platonisme efter Konstantinopels fald i 1453 (en henvisning til Nicolaus Cusanus⁷ arbejde, hvis videnskabelige og filosofiske idéer lancerede Renæssancen); og
- Skabelsen af De forenede Stater med en bemærkning om, at dette var et sammenløb af de tre første tendenser

Disse tendenser er det, selvfølgelig, som udgør de nøgleudviklinger i moderne historie, der trak menneskeheden ud af flere mørke tidsaldrer og gav mulighed for den vidtstrakte udvidelse af befolkninger, der lever på højere levestandarder og har længere levetid.

I dag, hvor denne udvikling virkelig er i færd med at blive ødelagt i den vestlige verden under det britiske finansimperiums dominans, er Kina i færd med at blive stadig vigtigere som mål for satanisterne.

Klimakonferencen i København i 2009, som briterne havde til hensigt skulle være lanceringen af en global politik for folkemord under dække af tvungen reduktion af kulstof (CO2) i hele verden – angiveligt for at stoppe en (ikkeeksisterende) global opvarmning – slog fuldstændigt fejl pga. stærk modstand fra Kina og Indien, der indså, at sådanne begrænsninger ville forkrøble deres indsats for at komme ud af fattigdom og tilbageståenhed gennem industriel og videnskabelig udvikling. Til november i år, 2015, begynder FN's Klimakonference i Paris.

Det britiske Imperium hævder, at de vil være i stand til at omstøde fiaskoen fra 2009 og gennemføre en glo-

⁵ »En Prometheus-tilgang til udvikling af nye former for ild«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=1894>

Og »Hvad gav Prometheus menneskene?«, <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1253>

⁶ »Afsættelsen af Bismarck og starten på Første Verdenskrig«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=6895>

⁷ »En hyldest til Nicolaus af Cusa – en dialog mellem kulturer«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=5039>

bal, tvungen begrænsning af de såkaldte »drivhusgasser«. For at dette skal kunne realiseres, må Kina og Indien tøyles. Det er her, Palmers profilering og psykologiske krigsførelse imod den konfucianske tradition kommer i spil.

Palmer spiller selv en aktiv rolle i det aktuelle fremstød. »Topmødet for Klimabevidsthed« den 21. juli i Paris, som den franske regering er vært for, var Palmers idé. Ved dette topmøde vil der være et særligt inviteret publikum, bestående af 300 »religiøse og moralske personer«, til stede, der en hel dag vil sidde og lytte til hinanden tale om, »hvorfor jeg bekymrer mig« om klimaet – som en del af opbygningen af de officielle møder til efteråret.

To paradigmer

Verden er i stigende grad bevidst om, at der nu er to forskellige paradigmer i spil i verden. På den ene side, den kollapsende, transatlantiske verden, der gennemtvinger 'nøjsomhedspolitik' – nedskæringer – i deres egne nationer for at redde bankerotte finansinstitutioner og evindelige krige over hele planeten, og med trusler om atomkrig mod Rusland og Kina, alt imens deres samfund internt går i forfald under den nu fremherskende rock-sex-narko-modkulturs dominans.

Men et andet system er ved at fødes, der er centreret omkring Kinas initiativer med den Nye Silkevej, fremvæksten af BRIKS-alliancen og de nye finansinstitutioner, der vil fremkomme i år og til næste år for at finansiere store infrastrukturprojekter i nationerne i hele udviklingssektoren.

Dette sidstnævnte system ses som Det britiske Imperiums og dets håndlanger Obamas fjende. Præcis lige som Joseph Needham undergravede Kina og endda tilbød fuld støtte til den bestialske »Kulturrevolution« i 1966-75 – især til »Anti-Konfucius-kampagnen« under Kulturrevolutionen –, således er også Martin Palmer den engelske kongefamilies 'hitman' imod Kinas fornyede konfucianske rolle i verden under præsident Xi Jinping, baseret på interessernes harmoni blandt alle folkeslag gennem udvikling. Palmer lægger ikke skjul på sine hensigter. I det omtalte Pulitzer Center-interview opfordrer han til, at den kinesiske regering væltes. Palmer »forudsiger«, at »det kinesiske Kommunistparti meget vel kunne blive en af historiens mere kortlivede dynastier«, fordi »forbindelsen mellem religion og politik [dvs., taoisme, -red.] vil komme til et brændpunkt inden for de næste 20-30 år. I Xinjiang og Tibet kan man sige, at det allerede er«.

Faktisk har Palmer og Prins Philip en langt kortere tidsramme i tankerne – så kort som et par uger.

Væsentligt baggrundsmateriale til denne rapport er hentet i to artikler af Mark Burdman, udgivet i EIR i 1986 (»Prince Philip to Set a New 'Satanic Covenant' in Assisi«) og i 1996 (»Martin Palmer, Prince Philip's Guru«).

Denne artikel forekommer første gang i EIR, 3. juli 2015. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk.